

ματος ἔτι πάντα παρεδόθησαν τοῖς Πρώτοις.

Σπειδὸν ὁ στρατάρχης ἐν ἀκαταλείψῃ τοῦ χρόνου ἐκείνου τοὺς τοσούτων πενήτων ἐνδοξόν, δὲν ἐνὸς τὸ ἴδιον αὐτοῦ καὶ ὅσον, ὡς ὁ κυβερνήτης πλοίου ναυαγίσαντος, ἐνθα καὶ μετὰ τὸ ναυάγιον μείνει τελευταίος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὅπως μέχρι τέλους τοῦλάχιστον ἐπιτηρῇ τὴν τύχην τῶν στρατιωτῶν αὐτοῦ καὶ ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἀνωτάτη ἀρχιστρατηγία ἐμπειρικῶς καὶ μεγίστως υποχρεοῖται, τοῦ νὰ θυσιασθῇ τις ἐν ἀνάγκῃ χάριν τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ διατελούντων. Οὕτως ὁ στρατάρχης ἐφυγεν ἐγκαταλείπων ἐνωρητάτα τὸν στρατὸν, ἀλλὰ δὲν ἔσπευσε τοσούτον καὶ ὁ πρίγκιψ Φρειδερίκος Κάρολος, ὅστις κρατήσας ἐν ταῖς προτομολαχαῖς τὸν στρατάρχην, μολὶς ἠδύνατο νὰ ὑποδεχθῇ αὐτὸν περὶ τὴν πέμπτην ὥραν τῆς ἑσπέρης.

Οἱ ἄλλοι διοικηταὶ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ὁρμώμενοι ὑπὸ εὐγενεστέρων αἰσθημάτων περιέμειναν μέχρις οὗ οἱ στρατιῶται παρεδόθησαν καὶ εἰς ἀποκαταστάσεως ὑπερεβλήθη, καὶ εἰς ἀφρόντισαν ὅπως ἐκαστος ἀπομακρυνθῇ. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐνώρριον τὴν τύχην αὐτῶν νὰ συνοδεύσονται ἐνὸς στρατιώτης μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, τότε δὲ ἐλάβε χώραν θέαμα, ὅπερ οὐδέποτε θὰ ἀποσβεσθῇ ἐκ τῆς μνήμης τῶν αὐτῶν παρατηρητῶν. Ὁ καιρὸς τοῦ ψυχρὸς καὶ πένθιμος ἐπὶ τῆς ὁρμῆς πάντων τοῦ ἀπεικονισμένη ἡσυχίᾳ καὶ ἡ ἀπελπίστος οἱ δὲ πλείους ἐκλάον. Τὴν στιγμὴν τοῦ ἀποχωρισμοῦ πλείστοι στρατιῶται ἐβρίσθησαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν ἀξιωματικῶν. Ἐν τῷ ἐν ἀγκυλισμῷ ἐκείνῳ συνήνουν οἱ μὲν μετὰ τῶν δὲ τὰς θλίψεις αὐτῶν καὶ τοὺς πόνους, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐλπίδας. — Ἐπὶ τέλους δὲ περῶναι ὁ εἰσαγγελεὺς τὸν μακρὸν αὐτοῦ λόγον ἀναφωνῶν:

«Ἀνέπτυξαι ἐνώπιον ὧν, κύριοι, τὴν μακρὰν σφαῖραν τῶν ἐνόχων πράξεων τοῦ στρατάρχου. Αἱ ἐγκληματικαὶ αὐτοῦ ἐπιχειρήσεις ἀπέτυχον ὁ στρατάρχης ἐνέπεσαν εἰς τὴν παγίδα τῶν πολέμων, οἵτινες κατορθώσαντα νὰ ὑποβρεθῶσι τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ ἐπὶ τοσούτον, ἐνὸς οἱ στρατιῶται αὐτοῦ ἠδύνατο ἀκόμη νὰ μάχωνται, οἵτινες ἀπέβαλον τὸ προσωπίδι τῆν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ γαλλικὸς στρατὸς καταβεβλήμενος ὑπὸ τὸν στερήσεων καὶ τῆς πείνης ἐμελλε νὰ μείνῃ ἀπρόσκαυτος εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ νικητοῦ.

»Εἰς δὲ τὴν κρίσιν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ἐχθρὸς πρῶτον ᾔδεν καταβλεῖναι τὴν μεγάλην πλὴν τοῦ Μέρς, ὁ φιλοπόνητος αὐτῆς λαοὶ, ὅσοι τούδε ἀνεκτίκας ἀρρωστῶν καὶ πτωχῶν διαμετρώσαντο ἐν τῇματι τῆς διαγωγῆς τοῦ στρατάρχου. Ὁ λαὸς δ' ἐκείνους δὲ ἀμαρτάνοντες ἔσπερε καὶ ἐνόσμη τὴν προσηνὴν τοῦ Φαβέρ, τοῦ ἄλλου τούτου στρατάρχου τῆς Γαλλίας, ὅστις τὰ ἴδια αὐτοῦ ἀγαθὰ ἐπόλει ὅπως διαβρῆθῃ τὸν ὑπὸ αὐτὸν στρατὸν. Διὰ τὸ στρατάρχης ἐπελάθετο τοῦ μεγάλου ἐκείνου παραλείματος: Διὰ τὸ οὐδὲν ἀνεμνήθη τῶν ἐπὶ τοῦ βαλβῶν τοῦ ἀγλαῦτος ἐγγεγραμμένων τούτων λόγων τοῦ ἡρώος τοῦ Μέρς: «Ἐάν ὅπως παρακωλύσω τὴν εἰς τοὺς πολέμους πῶσιν φουρίου, ἐμπιστευθέντος μοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἥτο ἀνάγκη νὰ τεθῇ ἡ ψὴν ῥημάτων ἐνὶ τῇ καὶ ἡ ἐμὴ οἰκονομία καὶ ἡ περιουσία μου, οὐδέμιν στιγμὴν ἂν ἀποβέβην.»

Ἄλλ' οὗτος πράττει τὸ πλέον, παραδέχεται 53 σημαίας προσημειωμένας ἐν κοσμήσει τὸ γενικὸν τῶν Γερμανῶν στρατοπέδων ἀρχαίων οἱ δὲ ταλαιπώροι ἡμίονοι συμπολιταῖς εἰς ἀγχιμαχίαν ἀγόμενοι διερχόμενοι ὑπὲρ τῶν βεστικῶν τὸν πενήμιον θεάματος τοῦ ὑβριστικοῦ ἐκείνου θριάμβου.

Ὁ νόμος ὡς ἐπιβουρηντικὴν περίπτωσιν χαρακτηρίζων τὴν μετὰ τὴν παραδόσεως κατάθεσιν τῶν ὁπλῶν, αἰγὰ περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν σημαιῶν. Εἶναι τοῦτο ἀρὰ γὰρ τὴν γάμοι τοῦ νόμου: Ἰσὺς ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ ἠδύνατο τις νὰ παραδεχθῇ τοῦτο. Ὁ νομοθέτης δὲν ἠδύνατο νὰ προείπῃ, ὅτι διὰ εὐραίστου ποτε στρατηγὸς ἐκείνος οὕτω προβήσεται νὰ παραχωρῇ τὰς σημαίας αὐτοῦ εἰς τοὺς πολέμους καὶ νὰ πενήσει τὴν ἡτταν αὐτοῦ ὡσεὶ χαρίζομενος. Ἀλλὰ, δὲ τὰς τῆς Θεῶς, ἡ παράλειψις εἶναι φαινομένη μόνον. Καὶ τὶ δὲ εἶναι αἱ σημαίαι, κύριοι; Μήπως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβω ἐνὶ τοῦτο μετὰ τοσούτων ἀλλοιῶν, οὓς ὅμως εἶδεν ὁχρὸν χύοντας. Ἡ σημαία εἶναι τι, ὅπερ οἱ γέναιοι καὶ ὁ παρβαλέου ἐκείνου ἀνδρὸς ἐθεώρουν σπουδαῖον, ἀπὸ ὑπὸ λογίων καταλαμβάνοντο ἀναμνησκόμενοι μόνον τῶν πληρώων ἀγώνων ἐκείνων στιγμῶν, καθ' αἷς οἱ αἰσθέρως δόλος περιεκύκλουν αὐτοῖς: διὰ τῶν σημαιῶν ἀπέσπασαν τεμάχιον τῆς εἰς τῆς ψυχῆς αὐτῶν. Οἱ δὲ συνοδεύοντες τὰς σημαίας ἐπαύοντο ὁδηγούντες τὴν καρδίαν τῆς πατρίδος.

Μάλιστα, ἡ σημαία εἶναι, ὡς εἶπον ἐνώπιον ὧν, ἡ εἰκὼν τῆς Γαλλίας, ἡ εἰκὼν ἐκείνου, ὅπερ ὑπὲρ πάν ἄλλοι ἡ Γαλλία ἀγαπᾷ, θαυμάζει καὶ τιμᾷ, εἶναι τὸ ἐμβλημα τῆς θυσίας. Ὅμιλοι πρὸς πάντας σταθερὰ καὶ ἀκλόνητον γλώσσαν, ἐννοουμένην ὑπὸ πάντων ὑπὸ τῶν ταπεινωτέρων καὶ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων. Ὅρεϊται ἐκαστος νὰ ἀνυποτάσσῃ αὐτὴν προπορευομένην, ν' ἀνυψώσῃ δὲ ἅμα περὶ αὐτήν, ὅπως κομίσῃ αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀπώτερας. Τοῦτο εἶναι ἀπλὸν, ἀλλὰ καὶ ἱκανόν.

Ἡ σημαία ἐκείνη ἡ παραδοθεῖσα χωρὶς ν' ἀμαρυνθῇ τὴν δόξαν αὐτῆς, συμμετέχετο τῶν θαυμάτων ὡς καὶ τῶν δυστυχισμάτων τῆς Γαλλίας, τῆς χαρᾶς καὶ τῶν θλίψεων αὐτῆς. Ἐκταῖς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας λάμψεως καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, πάντοτε τετιμημένη, ἀνυψοῖται μὲν ὡς τις ὑπόσχεται τὸ κατὰ τὰς ἀνταγίας ἡμέρας καταβληθῆναι θάρρος, διαχαράττουσα δὲ τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος ἐμπροσθεν τῶν ὑπὸ τὴν σκίαν αὐτῆς ἀλλή-

λας διαδεχομένων γενεῶν. Οὗτο δὲ συνδεμένη μετὰ τῆς ἡμετέρας τύχης ἡ μεγάλη αὐτὴ καὶ ἀπλή εἰκὼν τῆς πατρίδος, τὸ πιστὸν σύμβολον τοῦ ἀφρόντου αὐτῆς μεγαλείου, φαίνεται ἥδη ἐμπλεως τοσούτων ζωῶν ἀναμνησκῶν καὶ τοσούτων γρητευστικῶν ἐλπίδων, ὅστε ὑπερεκχειλεῖ ὁ ἡρώας τῶν ἀνέναντος περὶ αὐτὴν εἰς τὰς τάξεις εἰσερχομένων. Αὕτη εἶναι ἡ σημαία τῆς Γαλλίας, ἥτις κατὰ τὸν λόγον ἐνὸς μεγάλου συμπολίτου περιέπλεσε τὴν γῆν μετὰ τῆς ἡμετέρας ἐλευθερίας καὶ δόξης: αὕτη εἶναι ἡ σημαία, ἣν ἄλλη τις εὐλογητὸς φωνὴ, διερχομένη τῶν φιλοπατρίδων ἡμῶν προμύχων ἄλλοτε ποτε ἐκάλεσε μετὰ τινος συγκλητικῆς ὑπ' ἀπάτης τῆς Γαλλίας ἐννοουμένης, «ἡ προσφιλὴς σημαία.»

Ἄλλ' ἐάν τὸ θήσκειν ὑπὲρ πατρίδος μετὰ τῆς σημαίας ταύτης ἀνὰ χεῖρας εἶναι διὰ πάντα εἰς ἡμῶν τὸ ὄφιν τῶν καθήκοντων, ἡ μερίστη τῶν τιμῶν, ἀνάγκη νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ θυσιαζέμεν ἐξ ἀτομικῶν λόγων τὰς σημαίας τοῦ δικαιοῦμένου στρατοῦ, τὸ ν' ἀποκομίσῃ τὴν αὐτὰς πονηρὰς διὰ δόλους μηχανορραφίας ἀπὸ τῶν καταβεβλημένων καὶ ἐξαπατηθέντων στρατιωτῶν, τὸ νὰ καταθέσῃ αὐτὰς εὐπειθῶς καὶ ταπεινῶς εἰς τοὺς πόδας τοῦ νικητοῦ, διὰ τούτων πάντων ταπεινοῦται τὴς τοσούτων, ὅσα εἶναι δυνατόν νὰ ταπεινωθῇ ὁ περρωτὸν τὸ καθήκον αὐτοῦ καὶ ὁ ἐπιλήσιμος τῆς τιμῆς.

Ἄλλ' ὁ νόμος ὁμιλεῖ περὶ καθήκοντος καὶ τιμῆς. Τὸν δὲ σωτήριον τούτου νόμον θέλετε ὅμως, κύριοι, καλῶς μελετήσαι: κατὰ δὲ τὰς συζητήσεις τῆς συστάσεως ὧν θέλετε καλῶς κατανοήσαι τὴν σαφὴ εὐχὴν τοῦ νομοθέτου.

Ἐτελειώσα κύριοι ὄργανον τοῦ νόμου ἡ ἐπισημεία μόνον ἀκόμη λυπηρὸν μὲν ἀλλ' αὐστηρὸν ἔχει νὰ ἐκτελέσῃται καθ' ὅσον νὰ θέσῃ ὑπὸ τὰ ὅμματα ὧν τὰ συμπεράσματα. ἐρ' ὧν προέβηται ὅμως ν' ἀποφασίσται.

Τρεῖς βαρεῖαι κατηγορίαι ἐπιβαρύνουσι τὸν στρατάρχην Βαζαίν:

α.) Ἡ πρώτη ἀποδέλνεται τὴν παράδοσιν τοῦ Μέρς, διότι ἐσυνήκολογσε μετὰ τῶν πολέμων καὶ παρεδόκε τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ φρούριον, χωρὶς νὰ ἐκτελέσῃ πάντα τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεως.

β.) Δεύτερον, διότι διοικῶν ὁλόκληρον στρατὸν ἐσυνήκολογσε ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ, καὶ τοιαύτην συνήκολογσιν, ἥτις συνεπήγαγε τὴν ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καταβῆσιν τῶν ὁπλῶν.

γ.) Καὶ τρίτον διότι διοικῶν στρατὸν ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ δὲν ἐπράξεν ὅ, τι ὑπεγάρειν αὐτὸν τὸ καθήκον καὶ ἡ τιμὴ.

Εἶναι ἀποδείξιμον, ὅτι παραβῆς τὰς διατάξεις τοῦ 255 καὶ 256 ἀφ' ὧν τοῦ διατάγματος τῆς 13 ὁκτωβρίου 1863, καὶ τοῦ 209 ἀφ' ὧν τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος παρέδοκε τὸ φρούριον χωρὶς νὰ ἐκτελέσῃ τὰς τῆς φρουραρχίας ἐπιβαλλόμενας υποχρεώσεις. Οὕτω λοιπὸν τὸ 209 ἀφ' ὧν δὲν νὰ ἐφαρμοσθῇ κατ' αὐτοῦ. Εἶναι ἐπίσης ἀποδείξιμον, ὅτι συνήκολογσας ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ κατέθεσε τὰ ὅπλα ὥστε καὶ τὸ 210 ἀφ' ὧν ἐφαρμοσθῇ κατ' αὐτοῦ.

Ὁ νόμος ἠθέλησε νὰ εἶναι ἀδυσώπητος κατὰ τοιούτων ἐγκλημάτων, δὲν ἠθέλησε νὰ παραδεχθῇ οὕτε τινὰς δικαιολογίας ἀλλ' οὐτε ἐλαφρυντικὰς περιστάσεις.

Τὸ καταθέτειν μάλιστα τὰ ὅπλα ἐν στρατικῇ εὐρισκομένῳ στρατοῦ οὐδὲν ὅσον εἰς συνήκολογσιν, ἔλεγεν Ναπολέων ὁ Α', ἀλλ' εἶναι σπερτεριμὸς τῆς ἀρχῆς, προσδοκία δειλά.

Ὁ κώδικς ὑπὸ τοιούτων εὐγενῶν καὶ ἀρεβωτῶν σκοπῶν ἐνεπνεύσθη. Κατ' αὐτοῦ δὲ δικαστικῆς ἐγγρῆς ἀμετακλήτου τινὸς κανόνος, ὅστις νὰ χρησιμοποιοῦται αὐτὸς ὡς ἡ αὐστηρά εἰκὼν τοῦ καθήκοντος, ὅπως ἐκείναι ἀντὶ τὸ θάρρος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς σθεαρᾶς αὐτοῦ ἀποστολῆς, καὶ μὴ ὑπενώδισιν ἐν τῆς παρρησίας ἐκείνης, αἰτίνας τελειοῦναι πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν, εἰς τὴν ἀπονεύσιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου.

Ἐξιστοῦμεθα ἐν τὸ δικαστήριον ἐφαρμοσθῇ κατὰ τοῦ στρατάρχου τ' ἀφ' ὧν 209 καὶ 210, καθὼς καὶ τ' ἀφ' ὧν 138 καὶ 139 τοῦ ρηθέντος κώδικος.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ.

Ἐπαρκομένην Ἀθῆναις τὴν σήμερον μικρὰ τε καὶ μεγάλη βιβλιοπωλεῖα 18.

Τούτων 3 εἰς τυπογραφεῖα ἅλα δὲ καὶ βιβλιοπωλεῖα, πολλοὶ δὲ βιβλία παρ' αὐτῶν ἐκδοθέντα καὶ τινὰ ἄλλα διδασκαλικά.

Εἰς δὲ 3 παλαιοπωλεῖα, ἐνοικαζόμενα καὶ βιβλία πρὸς ἀνάγνωσιν.

Δύο εἰς βιβλιοπωλεῖα ξένων γλωσσῶν, ἐν μὲν γαλλικῶν ἰδίῳ βιβλίῳ καὶ τῶν νεογρῶν ἑλληνικῶν, ἕτερον δὲ γαλλικῶν καὶ γερμανικῶν καὶ ἄλλων γλωσσῶν ταῦτα ἀναδέχονται καὶ τὴν ἐκ τῆς ἑσπέρης προμύχων παντὸς ξενολόγου βιβλίον ἐντὶ 15 ἡμερῶν.

Ἐν τέλει τῶν βιβλιοπωλείων τούτων εἶναι τῆς βιβλιοπωλικῆς ἀμερικανικῆς ἐταιρείας, συντηρήσας μικρὰ τε καὶ ὑποκαταστήματα καὶ διὰ προσώπων διαιρούσας τὰ βιβλία.

Τὸ ἀρχαιότερον συστην βιβλιοπωλεῖον ἐκ τῶν ὑπαρξόντων εἶναι τὸ τοῦ κυρίου Ν. Νάκη, πρὸ εἰκοσιπενταετίας περὶ ὧν ὑπάρχει ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τὸ μεγαλύτερον τῶν ἑλληνικῶν καὶ τὸ πλουσιώτερον, ἔχον πάντοτε περὶ τὰ τετρακισχίλια εἰδῆ βιβλίων κατὰ καιροὺς μεταλλασσόμενα.

Ο ΚΑΙΝΟΣ ΠΑΡΗΓΟΡΟΣ.

Τρυφερώτατη διασώζεται παράδοσις περὶ τοῦ καπνὸς καὶ τοῦ ὡς παραμυθητικῆς συνήθειας τῶν ἀνθρώπων.

Νέος σύγκρισις ἀπολέσει μετὰ βραχέων εὐδαίμονα συμβόλιον τῆν ἀγαπητὴν αὐτοῦ σύντροφον καὶ ἦτο ἀπρηγόρητος. Μόλις ἔσπευρεν ἀνὰ τοῦ τάρου αὐτῆς ἀνθρ, μόνος ἐπὶ τῆς ταύτης καὶ ἔργου καὶ ἐκδύσθη ἐπὶ ὧν πολλὴν βράχυν διὰ τὸν δακρύων τοῦ τὸ χῶμα τὸ περικύκλον τὸν ἐρωτὰ τοῦ ὄκτου. Τὰ βλαστάνοντα ἀνθρ ἐπὶ τοῦ τάρου τῆς νεκρᾶς συζύγου, ὁ μικρὸς ἐκείνος κηπὶσκος ἦτο πλὴν διὰ τὸν δυστυχῆ σύζυγον κόσμος ὅλος ἀέθρων, βουδασιμῶν, πόθων, ἐλπίδων ἐγγρῶν ἄλλα τὰ ἀνθρῖλα ἐξ ὀνόματος, ἐκομίσθη ἀναλογίζομενος πόσοι καλῶς τὴν ἐπαύριον λίαν πρὸς τὸ ἀνοιχθῆναι εἰς δρόμον στεγνόν, ποτὸν πρῶτον μικρὸν πρᾶσιον φύλλον ἀπὸ τῆς γῆς ὅ ἀναρῶν νὰ γίνῃ ἀνθρώπος κλόν, τίνα φυτὰ θέλουσι πόσιμα καὶ ποτὰ πλὴν θὰ μαρτυρήσῃ. Ἐπὶ τοῦ φυτικοῦ ἐκείνου κόσμου ἡ μελέτη καὶ συνμίξις ἔλεγες μετὰ τὸ ἐλάχιστον βλαστάνοντα.

Ἄλλ' ἐν πρῶτῃ παρατήρησι—περίεργον—φύλλα τινὰ ὅλος ἀγνώστη αὐτῇ μέτρῃ τοῦδε, παρειαδύσαντα ἐκεῖ ἐντὸς τοῦ περιόλου του. Πῶς ἐφύησαν αὐτὰ καὶ τὸ ἀγνώστον αὐτὸ φυτὸν πῶς ἐκαλεῖται;

Ἐκοφὲ δύο τῶν φύλλων τούτων, καὶ λαβὼν μετ' ἐαυτοῦ ἔφερον ἐν τῇ δωματίῳ του, ὅπου ἀκόμη μετὰ περιεργίας ἐξήταξε τὸ παραδόξον φυτὸν, μὴ δυνάμενος νὰ μαντεύσῃ οὐδὲ τ' ὄνομα, οὐδὲ τὴν φύσιν αὐτοῦ. Ἐκράτησεν εἰς ἀνάμνησιν τὰ φύλλα, ἐκοφὲ καὶ ἄλλα τὴν ἐπαύριον, ἐκράτησε καὶ αὐτὰ, εἰς τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς τῆς φύλλων ἀπὸ τῆς γῆς ὅ ἀναρῶν νὰ γίνῃ ἀνθρώπος κλόν, τίνα φυτὰ θέλουσι πόσιμα καὶ ποτὰ πλὴν θὰ μαρτυρήσῃ. Ἐπὶ τοῦ φυτικοῦ ἐκείνου κόσμου ἡ μελέτη καὶ συνμίξις ἔλεγες μετὰ τὸ ἐλάχιστον βλαστάνοντα.

Ἄλλ' ἐν πρῶτῃ παρατήρησι—περίεργον—φύλλα τινὰ ὅλος ἀγνώστη αὐτῇ μέτρῃ τοῦδε, παρειαδύσαντα ἐκεῖ ἐντὸς τοῦ περιόλου του. Πῶς ἐφύησαν αὐτὰ καὶ τὸ ἀγνώστον αὐτὸ φυτὸν πῶς ἐκαλεῖται;

Ἐκοφὲ δύο τῶν φύλλων τούτων, καὶ λαβὼν μετ' ἐαυτοῦ ἔφερον ἐν τῇ δωματίῳ του, ὅπου ἀκόμη μετὰ περιεργίας ἐξήταξε τὸ παραδόξον φυτὸν, μὴ δυνάμενος νὰ μαντεύσῃ οὐδὲ τ' ὄνομα, οὐδὲ τὴν φύσιν αὐτοῦ. Ἐκράτησεν εἰς ἀνάμνησιν τὰ φύλλα, ἐκοφὲ καὶ ἄλλα τὴν ἐπαύριον, ἐκράτησε καὶ αὐτὰ, εἰς τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς τῆς φύλλων ἀπὸ τῆς γῆς ὅ ἀναρῶν νὰ γίνῃ ἀνθρώπος κλόν, τίνα φυτὰ θέλουσι πόσιμα καὶ ποτὰ πλὴν θὰ μαρτυρήσῃ. Ἐπὶ τοῦ φυτικοῦ ἐκείνου κόσμου ἡ μελέτη καὶ συνμίξις ἔλεγες μετὰ τὸ ἐλάχιστον βλαστάνοντα.

Ἄλλ' ἐν πρῶτῃ παρατήρησι—περίεργον—φύλλα τινὰ ὅλος ἀγνώστη αὐτῇ μέτρῃ τοῦδε, παρειαδύσαντα ἐκεῖ ἐντὸς τοῦ περιόλου του. Πῶς ἐφύησαν αὐτὰ καὶ τὸ ἀγνώστον αὐτὸ φυτὸν πῶς ἐκαλεῖται;

Ἐκοφὲ δύο τῶν φύλλων τούτων, καὶ λαβὼν μετ' ἐαυτοῦ ἔφερον ἐν τῇ δωματίῳ του, ὅπου ἀκόμη μετὰ περιεργίας ἐξήταξε τὸ παραδόξον φυτὸν, μὴ δυνάμενος νὰ μαντεύσῃ οὐδὲ τ' ὄνομα, οὐδὲ τὴν φύσιν αὐτοῦ. Ἐκράτησεν εἰς ἀνάμνησιν τὰ φύλλα, ἐκοφὲ καὶ ἄλλα τὴν ἐπαύριον, ἐκράτησε καὶ αὐτὰ, εἰς τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς τῆς φύλλων ἀπὸ τῆς γῆς ὅ ἀναρῶν νὰ γίνῃ ἀνθρώπος κλόν, τίνα φυτὰ θέλουσι πόσιμα καὶ ποτὰ πλὴν θὰ μαρτυρήσῃ. Ἐπὶ τοῦ φυτικοῦ ἐκείνου κόσμου ἡ μελέτη καὶ συνμίξις ἔλεγες μετὰ τὸ ἐλάχιστον βλαστάνοντα.

Ἄλλ' ἐν πρῶτῃ παρατήρησι—περίεργον—φύλλα τινὰ ὅλος ἀγνώστη αὐτῇ μέτρῃ τοῦδε, παρειαδύσαντα ἐκεῖ ἐντὸς τοῦ περιόλου του. Πῶς ἐφύησαν αὐτὰ καὶ τὸ ἀγνώστον αὐτὸ φυτὸν πῶς ἐκαλεῖται;

Ἐκοφὲ δύο τῶν φύλλων τούτων, καὶ λαβὼν μετ' ἐαυτοῦ ἔφερον ἐν τῇ δωματίῳ του, ὅπου ἀκόμη μετὰ περιεργίας ἐξήταξε τὸ παραδόξον φυτὸν, μὴ δυνάμενος νὰ μαντεύσῃ οὐδὲ τ' ὄνομα, οὐδὲ τὴν φύσιν αὐτοῦ. Ἐκράτησεν εἰς ἀνάμνησιν τὰ φύλλα, ἐκοφὲ καὶ ἄλλα τὴν ἐπαύριον, ἐκράτησε καὶ αὐτὰ, εἰς τὰς χεῖρας ἐπὶ τῆς τῆς φύλλων ἀπὸ τῆς γῆς ὅ ἀναρῶν νὰ γίνῃ ἀνθρώπος κλόν, τίνα φυτὰ θέλουσι πόσιμα καὶ ποτὰ πλὴν θὰ μαρτυρήσῃ. Ἐπὶ τοῦ φυτικοῦ ἐκείνου κόσμου ἡ μελέτη καὶ συνμίξις ἔλεγες μετὰ τὸ ἐλάχιστον βλαστάνοντα.

Ἄλλ' ἐν πρῶτῃ παρατήρησι—περίεργον—φύλλα τινὰ ὅλος ἀγνώστη αὐτῇ μέτρῃ τοῦδε, παρειαδύσαντα ἐκεῖ ἐντὸς τοῦ περιόλου του. Πῶς ἐφύησαν αὐτὰ καὶ τὸ ἀγνώστον αὐτὸ φυτὸν πῶς ἐκαλεῖται;

ΘΕΑΤΡΙΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ.

ΠΑΛΑΙΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΝ ΠΕΡΑΙ.

Τὴν σήμερον τῆς σήμερον παραστήσῃ, παρασταθῆναι ὑπὸ τῆς ἐλληνοδραματικῆς ἐταιρείας τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τῶν κ. κ. Ἀλεξάνδρου καὶ Δ. Ταβουλάρη τοῦ δράματος «Πίστις, ἡλὶς καὶ ἔλεος.» Ἀρχεταὶ τὴν δὴν ὥραν μ.μ. ἀκριβῶς.

ΔΕΣΗ «ΜΗΜΟΣΥΝΗ».

Τὴν σήμερον τῆς αὐρῶν, σάββατον, 29 φθινοῦ, παρασταθῆναι ὑπὸ τῆς ἐλληνοδραματικῆς ἐταιρείας τῶν κ. κ. Ἀλεξάνδρου καὶ Δ. Ταβουλάρη αἱ κομωδίαι: «οἱ δύο κυροὶ» εἰς πρᾶξιν μίαν, καὶ «οἱ Μολωνάδες» εἰς πρᾶξιν 4. Ἀρχεταὶ τὴν 2 1/2 ὥραν τοικιστὶ ἀκριβῶς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΛΑΤΑ.

Πέμπτη, 27/8 ἰανουαρίου.

Σήμερον τὸ χρηματιστήριον ἡμῶν εἶναι σταθερότερον, καίτοι τὰ ἐκ Λονδίνου τηλεγραφήματα σηματοδοτοῦν ὑποτίμησιν ἐπὶ τοῦ ὁμοαπικῶν παγκόσμιον καὶ 1/8 ἀπὸ τῆς τιμῆς τῆς γῆς. Τὸ Γερμανικὸν χρέος ἀνοίχθη εἰς τὰ 52.38 ἀνυψώθη μέχρι 53.9/40 ἐντὸς ὁλίγων ὥρων.

Αἰτία τῆς βελτιώσεως ταύτης εἶναι ἡ συνολογιστικὴ δυνάμις ἐκείνης. Πραγματικῶς γὰρ συνήθησαν ἐν συνεδίῳ περὶ τῆς Α. Γ. τῆς μεγάλῃ βεβίρη οἱ ἐπιστημονικοὶ τῶν τραπεζιτῶν τοῦ Γαλατῆ, καθ' ἣν ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Τράπεζα, ἡ Γενικὴ Πίστωσις, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα, ἡ Γενικὴ Πίστωσις, ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Γενικὴ Ἐταιρεία, καὶ τινες ἐπίσημοι τραπεζίται καὶ οἰκονομικοὶ διαγογεῖς ὑπεγράψαν συλλογιστὴν δὲ βελτιοῦσιν εἰς τὴν κυβερνήσιν ἀναγκασθῇ ἐν ποσὶν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τε τοκομερίδιου τοῦ Γενικοῦ χρέους καὶ τῶν ταμειακῶν γυμνασίων. Τὸ δάνειον τοῦτο θέλει ἐξοφληθῇ μετὰ ἐξέμνηον προθεσμίας.

ΤΙΜΑΙ ΚΡΕΤΤΕΡΑΘΝ.

Χρέος	άνοιγμα	γρ.	52 ³⁸ / ₄₀
»	κλεισμον	»	52 ³⁸ / ₄₀
»	άνωτέρα τιμή	»	53 ¹ / ₄₀
»	κατωτέρα τιμή	»	52 ²¹ / ₄₀
ιουν τοῦ 1863		φρ.	323
τοῦ 1865			324
τοῦ 1869			285
τοῦ 1873			-

